

Warszawa, dnia 10 maja 2020 r.

**Prokuratura Rejonowa Warszawa Śródmieście
w Warszawie**

ul. Krucza 38/42

00-512 Warszawa

Zawiadamiający: Stowarzyszenie Sieć

Obywatelska Watchdog Polska

ul. Ursynowska 22/2

02-605 Warszawa

ZAWIADOMIENIE O PODEJRZENIU POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

- I. My, niżej podpisani, Szymon Osowski i Katarzyna Batko-Tołuć jako uprawnieni do reprezentacji Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, wpisanego do Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000181348, składamy niniejszym zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia następujących przestępstw przez niżej wymienione osoby.
- II. Podejrzewamy:
 1. Jarosława Kaczyńskiego – prezesa partii Prawo i Sprawiedliwość – Jarosława Gowina – prezesa partii Porozumienie Jarosława Gowina – oraz Zbigniewa Ziobrę – prezesa partii Solidarna Polska – o to, że działając w Warszawie na terenie Sejmu i Senatu RP przy ul. Wiejskiej 4/6/8 oraz w siedzibie partii Prawo i Sprawiedliwość przy ul. Nowogrodzkiej 84/86 w bliżej nieustalonej dacie, lecz przed dniem 11 maja 2020 r., wspólnie i w porozumieniu na szkodę bliżej nieokreślonej liczby osób uprawnionych do głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczonych na dzień 10 maja 2020 r.
 - 1.1. w związku z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczonym na dzień 10 maja 2020 r. użyli podstępem, polegającego na doprowadzeniu do wprowadzenia do rządowego projektu ustawy mającej na celu wprowadzenie szczególnych instrumentów wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 przepisów dotyczących pozbawienia Państwowej Komisji Wyborczej jej ustawowych uprawnień, celem nieprawidłowego sporządzenia listy głosujących, protokołów lub innych dokumentów wyborczych;
 - 1.2. podstępem polegającym na doprowadzeniu do wprowadzenia do rządowego projektu ustawy mającej na celu wprowadzenie szczególnych instrumentów wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 przepisów dotyczących pozbawienia Państwowej Komisji Wyborczej jej ustawowych uprawnień, przeszkodzili swobodnemu wykonywaniu prawa do głosowania, głosowaniu i obliczaniu głosów, sporządzaniu protokołów lub innych dokumentów wyborczych w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczonych na dzień 10 maja 2020 r.

w ten sposób, że doprowadzili do uchwalenia przez Sejm i podpisania przez Prezydenta Ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, zawierającego przepis art. 102¹, czego skutkiem było nieodbycie się wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczonych na dzień 10 maja 2020 r.

to jest o czyn z art. 248 pkt 2 K.k. w zbiegu z art. 249 pkt 2-4 K.k.

2. Mateusza Morawieckiego, Piotra Glińskiego, Jarosława Gowina, Jacka Sasina, Andrzeja Adamczyka, Jana Ardanowskiego, Mariusza Błaszczaka, Jacka Czaputowicza, Michała Dworczyka, Jadwigę Emilewicz, Marka Gróbarczyka, Małgorzatę Jarosińską-Jedynak, Mariusza Kamińskiego, Tadeusza Kościńskiego, Michała Kurtykę, Marlenę Małą, Dariusza Piontkowskiego, Łukasza Schreiber, Łukasza Szumowskiego, Konrada Szymańskiego, Michała Wosia, Marka Zagórskiego, Zbigniewa Ziobrę, Danutę Dmowską-Andrzejuk, Wojciecha Murdzka – członków Rady Ministrów, o to, że działając w Warszawie na terenie Sejmu i Senatu RP przy ul. Wiejskiej 4/6/8, na terenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w al. Ujazdowskich 1/3 oraz w siedzibie partii Prawo i Sprawiedliwość przy ul. Nowogrodzkiej 84/86 w bliżej nieustalonej dacie, lecz przed dniem 11 maja 2020 r., wspólnie i w porozumieniu na szkodę interesu publicznego i prywatnego, to jest bliżej nieokreślonej liczby osób uprawnionych do głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczonych na dzień 10 maja 2020 r., będąc funkcjonariuszami publicznymi, w celu osiągnięcia korzyści osobistej przez Andrzeja Sebastiana Dudę – Prezydenta RP – oraz przez Elżbietę Witek – Marszałka Sejmu RP
 - 2.1. przekraczając swoje uprawnienia, doprowadzili do uchwalenia przez Sejm i podpisania przez Prezydenta RP Ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, zawierającej przepis art. 25²;

¹ Zgodnie z którym: „W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przy przeprowadzaniu wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 684 i 1504 oraz z 2020 r. poz. 568) w zakresie: 1) podawania w formie obwieszczenia do wiadomości wyborców informacji, o których mowa w art. 16 § 1; 2) wydawania zaświadczeń o prawie do głosowania; 3) przekazywania wyborcom informacji, o których mowa w art. 37d § 1; 4) głosowania korespondencyjnego, o którym mowa w art. 53a; 5) głosowania przez pełnomocnika; 6) ustalania przez Państwową Komisję Wyborczą wzoru karty do głosowania i zarządzania przez nią druku tych kart.”

² Zgodnie z którym: „W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 w pkt 35 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 36-40 w brzmieniu: "36) strefa zero - obszar, na którym wystąpił stan epidemii, znajdujący się bezpośrednio wokół ogniska wirusa, podlegający ograniczeniom, w szczególności zakazom, nakazom oraz środkom kontroli; 37) strefa buforowa - obszar wokół strefy zero, podlegający ograniczeniom, w szczególności zakazom lub nakazom dotyczącym przemieszczania się ludzi; 38) strefa zagrożenia - obszar, na którym możliwe jest ryzyko wystąpienia stanu epidemii; 39) zagrożony obszar - obszar jednej lub kilku jednostek podziału terytorialnego kraju lub obszar określony w sposób inny niż przez odniesienie do jednostek podziału terytorialnego kraju; 40) miejsce kwarantanny - odrębny obiekt budowlany czasowego pobytu osób chorych lub podejrzanych o zachorowanie, w którym prowadzi się kwarantannę."; 2) art. 34 otrzymuje brzmienie: "Art. 34. 1. W celu zapobiegania szerzeniu się zakażeń i chorób zakaźnych, osoby chore na chorobę zakaźną albo osoby podejrzane o zachorowanie na chorobę zakaźną mogą podlegać obowiązkowej hospitalizacji. 2. Osoby zdrowe, które pozostawały w styczności z osobami chorymi na choroby zakaźne podlegają obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu, jeżeli tak postanowią organy inspekcji sanitarnej przez okres nie dłuższy niż 21 dni, licząc od ostatniego dnia styczności. 3. Obowiązkowa kwarantanna lub nadzór epidemiologiczny, o których mowa w ust. 2, mogą być stosowane wobec tej samej osoby więcej niż raz, do czasu stwierdzenia braku zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego. 4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia: 1) wykaz chorób powodujących powstanie obowiązku hospitalizacji, o którym mowa w ust. 1, 2) obowiązki lekarza lub felczera w przypadku podejrzenia lub rozpoznania zakażenia lub choroby zakaźnej powodujących powstanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, 3) organ, któremu jest przekazywana informacja o skierowaniu do szpitala osób podlegających obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, 4) obowiązki szpitala w przypadku samowolnego opuszczenia szpitala przez osobę podlegającą obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1 - mając na względzie potrzebę zapobiegania i zwalczania zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi oraz ochrony zdrowia publicznego. 5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób powodujących powstanie obowiązku kwarantanny lub nadzoru epidemiologicznego u osób, o których mowa w ust. 2, oraz okres obowiązkowej kwarantanny lub nadzoru epidemiologicznego, mając na względzie potrzebę nadzoru epidemiologicznego oraz ochrony zdrowia publicznego."; 3) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu: "Art. 44a. 1. Jeżeli użyć

2.2. niedopełniając ciążących na nich obowiązków nie wydali rozporządzenia o wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej na całym terytorium Rzeczypospolitej w związku z pandemią COVID-19

to jest o czyn z art. 231 §§ 1 i 2 K.k. w związku z art. 232 Konstytucji RP, art. 2 Konstytucji RP, art. 7 Konstytucji RP i art. 118 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 2 Ustawy o stanie klęski żywiołowej (dalej: „**U.s.k.ż.**”), art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 U.s.k.ż., art. 5 ust. 1 i 2 U.s.k.ż., art. 20-26 U.s.k.ż.

innych sił i środków jest niemożliwe lub może okazać się niewystarczające, Minister Obrony Narodowej może przekazać do dyspozycji Głównego Inspektora Sanitarnego lub wojewody, na którego obszarze podejmowane są działania związane ze stanem zagrożenia epidemicznego, stanem epidemii albo w razie niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, w szczególności wystąpienia choroby szczególnie niebezpiecznej lub wysoce zakaźnej, pododdziały lub oddziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wraz ze skierowaniem ich do wykonywania zadań z tym związanych. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pododdziały i oddziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej pozostają pod dowództwem przełożonych służbowych i wykonują zadania określone przez Głównego Inspektora Sanitarnego lub wojewodę.”; 4) po art. 46 dodaje się art. 46a-46f w brzmieniu: “Art. 46a. W przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego o charakterze i w rozmiarach przekraczających możliwości działania właściwych organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw administracji publicznej, Głównego Inspektora Sanitarnego oraz wojewodów: 1) zagrożony obszar wraz ze wskazaniem rodzaju strefy, na którym wystąpił stan epidemii lub stan zagrożenia epidemicznego, 2) rodzaj stosowanych rozwiązań - w zakresie określonym w art. 46b - mając na względzie zakres stosowanych rozwiązań oraz uwzględniając bieżące możliwości budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Art. 46b. W rozporządzeniu, o którym mowa w art. 46a, można ustanowić: 1) ograniczenia, obowiązki i nakazy, o których mowa w art. 46 ust. 4; 2) czasowe ograniczenie określonych zakresów działalności przedsiębiorców; 3) czasową reglamentację zaopatrzenia w określonego rodzaju artykuły; 4) obowiązek poddania się badaniom lekarskim oraz stosowaniu innych środków profilaktycznych i zabiegów przez osoby chore i podejrzane o zachorowanie; 5) obowiązek poddania się kwarantannie; 6) miejsce kwarantanny; 7) zakaz opuszczania miejsca kwarantanny; 8) czasowe ograniczenie korzystania z lokali lub terenów oraz obowiązek ich zabezpieczenia; 9) nakaz ewakuacji w ustalonym czasie z określonych miejsc, terenów i obiektów; 10) nakaz lub zakaz przebywania w określonych miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach; 11) zakaz opuszczania strefy zero przez osoby chore i podejrzane o zachorowanie; 12) nakaz określonego sposobu przemieszczania się. Art. 46c. Do zamówień na usługi, dostawy lub roboty budowlane udzielanych w związku z zapobieganiem lub zwalczaniem epidemii na obszarze, na którym ogłoszono stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych. Art. 46d. 1. W przypadku braku produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobów medycznych lub środków ochrony osobistej niezbędnych dla pacjentów, minister właściwy do spraw zdrowia poleca wydanie w niezbędnych ilościach tych produktów, środków lub wyrobów z Agencji Rezerw Materiałowych do podmiotów leczniczych prowadzących szpitale, stacji sanitarno-epidemiologicznych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych. 2. Do wydania asortymentu, określonego w ust. 1, nie stosuje się przepisów o rezerwach strategicznych. 3. Agencja Rezerw Materiałowych jest obowiązana uzupełnić asortyment, wydany na podstawie ust. 1, w najkrótszym możliwym terminie. 4. Minister właściwy do spraw zdrowia, w celu wykonywania zadań określonych w niniejszej ustawie, może nałożyć na Agencję Rezerw Materiałowych, w określonym czasie i ilości, obowiązek zakupu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobów medycznych oraz środków ochrony osobistej lub utrzymywanie danego asortymentu w określonej ilości. 5. W przypadku, gdy uzupełnienie rezerw strategicznych nie jest możliwe w terminie pozwalającym na skuteczne przeciwdziałanie sytuacji, o której mowa w art. 46a, właściwy minister albo minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze decyzji administracyjnej, zarządza przejście na rzecz Skarbu Państwa danego produktu, wyrobu, środka, o których mowa w ust. 1, albo sprzętu lub aparatury. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z dniem jej ogłoszenia w sposób określony w ust. 6. 6. Minister, o którym mowa w ust. 5, podaje do publicznej wiadomości informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5, przez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego tego ministra nazwy produktu, wyrobu, środka, sprzętu lub aparatury, nazwy producenta lub eksportera oraz jeżeli dotyczy: rodzaju opakowania, jego wielkości i numeru partii. 7. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonuje się zabezpieczenia produktu, wyrobu, środka, sprzętu lub aparatury. Zabezpieczenie jest finansowane ze środków budżetu państwa w oparciu o średnie stawki stosowane w stosunkach danego rodzaju. Art. 46e. 1. Produkty lecznicze, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyroby medyczne oraz środki ochrony osobistej, które zostały udostępnione z rezerw strategicznych przez Agencję Rezerw Materiałowych są dystrybuowane do podmiotów leczniczych prowadzących szpitale, inspektoratów sanitarnych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych wyłącznie na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne. 2. Koszty transportu asortymentu, o którym mowa w ust. 1, są finansowane ze środków budżetu państwa w oparciu o średnie stawki stosowane w stosunkach danego rodzaju w tym czasie. Art. 46f. 1. Produkty lecznicze, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyroby medyczne oraz środki ochrony osobistej, które zostały udostępnione na podstawie art. 46e ust. 1, określone w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 2, są wydawane pacjentom ze stacji sanitarno-epidemiologicznych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych nieodpłatnie wyłącznie na podstawie nr PESEL pacjenta. 2. Minister właściwy do spraw zdrowia może określić w obwieszczeniu: 1) wykaz produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobów medycznych i środków ochrony osobistej, które podlegają wydaniu w sposób określony w ust. 1, oraz dane je identyfikujące; 2) ilość produktu leczniczego, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobu medycznego i środka ochrony osobistej, jaki podlega wydaniu w sposób określony w ust. 1, na jednego pacjenta w danej jednostce czasu. 3. Osoba wydająca produkty lecznicze, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyroby medyczne i środki ochrony osobistej ma obowiązek wydać je, po uprzednim sprawdzeniu w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia czy dla pacjenta o danym nr PESEL nie nastąpiło już wydanie produktów, środków i wyrobów objętych obwieszczeniem, o którym mowa w ust. 2. Ponadto, osoba wydająca jest obowiązana do umieszczenia w tym systemie teleinformatycznym informacji o wydaniu dla pacjenta o danym nr PESEL produktów, środków i wyrobów objętych obwieszczeniem, o którym mowa w ust. 2. W przypadku, gdy są one wydawane osobie innej niż pacjent, odnotowaniu podlega również nr PESEL tej osoby. 4. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 2, podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia.”.

- III. Wnosimy o niezwłoczne poinformowanie nas o sposobie załatwienia niniejszego zawiadomienia.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

1. W dniu 17 listopada 2020 r. w chińskim mieście Wuhan wybuchła epidemia COVID-19, co jest faktem notoryjnym.
2. W dniu 5 lutego 2020 r. Marszałek Sejmu RP zarządziła wybory Prezydenta RP i wyznaczyła ich datę na dzień 10 maja 2020 r.
3. W dniu 2 marca 2020 r. z inicjatywy Rady Ministrów uchwalono Ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.
4. W dniu 4 marca 2020 r. zarejestrowano pierwszy w Polsce przypadek zakażenia koronawirusem SARS-CoV-2, co jest faktem notoryjnym.
5. W dniu 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia ogłosiła istniejącą epidemię COVID-19 za pandemię, co jest faktem notoryjnym.
6. W dniu 9 kwietnia 2020 r. z inicjatywy Rady Ministrów uchwalono Ustawę z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.
7. W dniu 10 maja 2020 r. nie odbyły się wybory Prezydenta RP.

Uzasadnienie dotyczące pierwszej części zawiadomienia

8. Jarosław Kaczyński, Jarosław Gowin i Zbigniew Ziobro w ciągu ostatnich kilku miesięcy prowadzili działania zmierzające do wywarcia wpływu na wynik wyborów Prezydenta RP wyznaczonych na dzień 10 maja 2020 r.
9. W tym celu – poprzez kierowane przez siebie partie polityczne – doprowadzili do wprowadzenia do rządowego projektu ustawy mającej na celu wprowadzenie szczególnych instrumentów wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, przepisów dotyczących pozbawienia Państwowej Komisji Wyborczej jej ustawowych uprawnień. Na mocy tej ustawy Państwowa Komisja Wyborcza została pozbawiona uprawnień, które pozwalałyby jej przeprowadzić wybory Prezydenta RP wyznaczone na dzień 10 maja 2020 r.
10. Zgodnie z art. 248 pkt 2 K.k.: *„Kto w związku z wyborami do Sejmu, do Senatu, wyborem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborami do Parlamentu Europejskiego, wyborami organów samorządu terytorialnego lub referendum: 2) używa podstępem nieprawidłowego sporządzenia listy kandydujących lub głosujących, protokołów lub innych dokumentów wyborczych albo referendalnych - podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”.*
11. Zgodnie z art. 249 pkt 2-4 K.k.: *„Kto przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem przeszkadza: 2) swobodnemu wykonywaniu prawa do kandydowania lub głosowania,*

3) głosowaniu lub obliczaniu głosów, 4) sporządzaniu protokołów lub innych dokumentów wyborczych albo referendalnych, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”.

12. W związku z wyborami Prezydenta RP wyznaczonymi na dzień 10 maja 2020 r. nieprawidłowo sporządzono listy głosujących, co wyraża się w tym, że ich nie sporządzono.
13. W związku z wyborami Prezydenta RP wyznaczonymi na dzień 10 maja 2020 r. przeszkodzono swobodnemu wykonywaniu prawa do kandydowania i głosowania, głosowaniu i sporządzania protokołów wyborczych, bowiem wybory się nie odbyły.
14. Nieodbycie się wyborów jest skutkiem podstępного działania, którego dopuścili się wyżej wymienieni: Jarosław Kaczyński, Jarosław Gowin i Zbigniew Ziobro, polegającego na doprowadzeniu do wprowadzenia do rządowego projektu ustawy mającej na celu wprowadzenie szczególnych instrumentów wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, przepisów dotyczących pozbawienia Państwowej Komisji Wyborczej jej ustawowych uprawnień. Podstępność tego działania wyraża się w następującym układzie okoliczności. Otóż, zarówno inne partie polityczne, jak i opinia publiczna oczekiwały możliwe szybkiego wprowadzenia rozwiązań prawnych służących ochronie społeczeństwa i gospodarki przed konsekwencjami pandemii COVID-19. Takie rozwiązania spotkałyby się niewątpliwie z poparciem szerokiego spektrum sceny politycznej. Wprowadzenie do ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 przepisów okołowyborczych na etapie prac parlamentarnych praktycznie uniemożliwiło ich wyeliminowanie na późniejszym etapie bez narażenia Państwa oraz jego obywateli i obywateli na negatywne skutki pandemii.
15. Dezorganizacja funkcjonowania Państwowej Komisji Wyborczej, będąca skutkiem powyższych działań, doprowadziła ostatecznie do skutku w postaci nieodbycia się wyborów, co przekłada się na naruszenie przepisów wskazanych w petitum zawiadomienia.
16. Spektakularnym przykładem podobnie podstępного działania na szkodę interesu publicznego polegającego na wprowadzaniu zmian niezwiązanych z zasadniczą materią ustawy jest sprawa tzw. „zimnej amnestii” w Republice Federalnej Niemiec w 1968 r. Tam, dzięki intrydze uknutej przez byłych funkcjonariuszy Głównego Urzędu Bezpieczeństwa Rzeszy (RSHA), przy okazji nowelizowania ustawy o ruchu drogowym wprowadzono do niej przepisy amnestionujące sprawców kierowniczych hitlerowskich zbrodni ludobójstwa³.

Uzasadnienie dotyczące drugiej części zawiadomienia

17. Osoby wskazane w drugiej części zawiadomienia są członkami Rady Ministrów, co stanowi fakt notoryjny. Zgodnie z art. 115 § 13 pkt 4 K.k.: „*Funkcjonariuszem publicznym jest: osoba będąca pracownikiem administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba w zakresie, w którym uprawniona jest do wydawania decyzji administracyjnych;*”. Tym samym należy osoby te uznać za funkcjonariuszy publicznych w rozumieniu K.k.
18. Zgodnie z art. 231 § 1 i 2 K.k.: „*§ 1. Funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. § 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się*

³ Sebastian Fikus „Kodeks drogowy jako instrument amnestii zbrodniarzy hitlerowskich” w: Dzieje Najnowsze, Rocznik L – 2018, 2

czynu określonego w § 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”.

19. Aby mówić o przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków należy zidentyfikować te uprawnienia lub obowiązki.
20. Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP: „Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.”. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP: „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.”. Zgodnie z art. 10 ust. 2 Konstytucji RP: „Władzę ustawodawczą sprawują Sejm i Senat, władzę wykonawczą Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Rada Ministrów, a władzę sędziowską sądy i trybunały.”. Oznacza to, że organy władzy publicznej są uprawnione czynić wyłącznie to, na co prawo im pozwala. Ograniczenie to dotyczy zarówno treści działań władzy publicznej, jak i formy tych działań. Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji RP: „Inicjatywa ustawodawcza przysługuje posłom, Senatowi, Prezydentowi Rzeczypospolitej i Radzie Ministrów.”.
21. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że Rada Ministrów – korzystając ze służącej jej inicjatywy ustawodawczej – jest uprawniona do tego, by kreować – bezpośrednio lub pośrednio – takie formy swojego działania, które w swej istocie stanowią zdublowanie już istniejących na gruncie Konstytucji RP form, a to jedynie po to, aby tych istniejących form nie zastosować. Takie działanie Rady Ministrów stanowiłoby obejście prawa, a więc naruszenie art. 2 Konstytucji RP, art. 7 Konstytucji RP i art. 118 ust. 1 Konstytucji RP, równoznaczne z przekroczeniem uprawnień jej służących w rozumieniu art. 231 K.k.
22. Przenosząc to ogólne rozważanie na grunt stanu faktycznego niniejszej sprawy, należy wskazać, co następuje.
23. Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 U.s.k.ż.: „1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić stan klęski żywiołowej z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego wojewody. 2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się przyczyny, datę wprowadzenia oraz obszar i czas trwania stanu klęski żywiołowej, a także, w zakresie dopuszczonym niniejszą ustawą, rodzaje niezbędnych ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela.”.
24. Zgodnie z art. 20-26 U.s.k.ż.: „Art. 20. Ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w stanie klęski żywiołowej stosuje się do osób fizycznych zamieszkałych lub czasowo przebywających na obszarze, na którym został wprowadzony stan klęski żywiołowej, oraz odpowiednio do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, mających siedzibę lub prowadzących działalność na obszarze, na którym został wprowadzony stan klęski żywiołowej, z zastrzeżeniem art. 24 i art. 25. Art. 21. 1. Ograniczenia, o których mowa w art. 20, mogą polegać na: 1) zawieszeniu działalności określonych przedsiębiorców; 2) nakazie lub zakazie prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju; 3) nakazaniu pracodawcy oddelegowania pracowników do dyspozycji organu kierującego działaniami prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia; 4) całkowitej lub częściowej reglamentacji zaopatrzenia w określonego rodzaju artykuły; 4a) zakazie okresowego podwyższania cen na towary lub usługi określonego rodzaju; 4b) nakazie stosowania cen ustalonych na towary lub usługi mające podstawowe znaczenie dla kosztów utrzymania konsumentów; 5) obowiązku poddania się badaniom lekarskim, leczeniu, szczepieniom ochronnym oraz stosowaniu innych środków profilaktycznych i zabiegów, niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych oraz

skutków skażeń chemicznych i promieniotwórczych; 6) obowiązku poddania się kwarantannie; 7) obowiązku stosowania środków ochrony roślin lub innych środków zapobiegawczych niezbędnych do zwalczania organizmów szkodliwych dla ludzi, zwierząt lub roślin; 8) obowiązku stosowania określonych środków zapewniających ochronę środowiska; 9) obowiązku stosowania środków lub zabiegów niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych zwierząt; 10) obowiązku opróżnienia lub zabezpieczenia lokali mieszkalnych bądź innych pomieszczeń; 11) dokonaniu przymusowych rozbiórek i wyburzeń budynków lub innych obiektów budowlanych albo ich części; 12) nakazie ewakuacji w ustalonym czasie z określonych miejsc, obszarów i obiektów; 13) nakazie lub zakazie przebywania w określonych miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach; 14) zakazie organizowania lub przeprowadzania imprez masowych; 15) nakazie lub zakazie określonego sposobu przemieszczania się; 16) wykorzystaniu, bez zgody właściciela lub innej osoby uprawnionej, nieruchomości i rzeczy ruchomych; 17) zakazie prowadzenia strajku w odniesieniu do określonych kategorii pracowników lub w określonych dziedzinach; 18) ograniczeniu lub odstąpieniu od określonych zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, jednakże niepowodującym bezpośredniego narażenia życia lub zdrowia pracownika; 19) wykonywaniu świadczeń osobistych i rzeczowych określonych w art. 22. 2. Ograniczenia, o których mowa w art. 20, w stosunku do osób zatrudnionych u pracodawcy, wobec którego został wydany nakaz prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju, mogą polegać na: 1) zmianie systemu, wymiaru i rozkładu czasu pracy, w tym wydłużeniu okresu rozliczeniowego do dwunastu miesięcy, na zasadach określonych w Kodeksie pracy; 2) obowiązku pracy w niedziele, święta i dni wolne od pracy wynikające z rozkładu czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy, w tym wydłużeniu okresu rozliczeniowego do dwunastu miesięcy, na zasadach określonych w Kodeksie pracy; 3) powierzeniu pracownikowi wykonywania pracy innego rodzaju niż wynikający z nawiązanego stosunku pracy; w takim przypadku pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego. 3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 2, nie mogą być stosowane wobec pracowników młodocianych, osób niepełnosprawnych oraz kobiet w ciąży i karmiących.

Art. 22. 1. Jeżeli siły i środki, którymi dysponuje wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta lub wojewoda albo pełnomocnik, są niewystarczające, można wprowadzić obowiązki świadczeń osobistych i rzeczowych polegających na: 1) udzielaniu pierwszej pomocy osobom, które uległy nieszczęśliwym wypadkom; 2) czynnym udziale w działaniu ratowniczym lub wykonywaniu innych zadań wyznaczonych przez kierującego akcją ratowniczą; 3) wykonywaniu określonych prac; 4) oddaniu do użytkowania posiadanych nieruchomości lub rzeczy ruchomych; 5) udostępnieniu pomieszczeń osobom ewakuowanym; 6) użytkowaniu nieruchomości w określony sposób lub w określonym zakresie; 7) przyjęciu na przechowanie i pilnowaniu mienia osób poszkodowanych lub ewakuowanych; 8) zabezpieczeniu zagrożonych zwierząt, a w szczególności dostarczaniu paszy i schronienia; 9) zabezpieczeniu zagrożonych roślin lub nasion; 10) pełnieniu wart; 11) zabezpieczeniu własnych źródeł wody pitnej i środków spożywczych przed ich zanieczyszczeniem, skażeniem lub zakażeniem, a także udostępnianiu ich dla potrzeb osób ewakuowanych lub poszkodowanych, w sposób wskazany przez organ nakładający świadczenie; 12) zabezpieczeniu zagrożonych dóbr kultury.

2. Od obowiązku świadczeń osobistych zwolnione są: 1) osoby do 16 roku życia i powyżej 60 roku życia - w zakresie świadczeń wymienionych w ust. 1 pkt 2, 3, 6 i 10; 2) osoby chore,

niepełnosprawne, kobiety w ciąży i kobiety karmiące - w zakresie świadczeń wymienionych w ust. 1 pkt 1-3, 6, 8 i 10, 3) osoby sprawujące opiekę nad dziećmi do lat 8, nad chorymi lub osobami niepełnosprawnymi - w zakresie świadczeń wymienionych w ust. 1 pkt 1-3, 6 i 10.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, wojewoda albo pełnomocnik może odstąpić od nałożenia lub zwolnić od obowiązków, o których mowa w ust. 1, również inne osoby i podmioty, ze względu na interes publiczny albo wyjątkowo ważny interes danej osoby lub podmiotu.

Art. 23. 1. Niezbędne ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela, o których mowa w art. 21 i art. 22, w granicach dopuszczonych w rozporządzeniu Rady Ministrów o wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej wprowadza, odpowiednio w zakresie kompetencji wynikających z art. 8: 1) wójt (burmistrz, prezydent miasta) albo pełnomocnik, o którym mowa w art. 9 ust. 5 - w drodze zarządzenia albo decyzji; 2) starosta albo pełnomocnik, o którym mowa w art. 10 ust. 5 - w drodze zarządzenia albo decyzji; 3) wojewoda albo pełnomocnik, o którym mowa w art. 11 ust. 4 - w drodze rozporządzenia albo decyzji.

2. Rozporządzenia wojewody lub pełnomocnika i zarządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podlegają ogłoszeniu przez rozplakatowanie obwieszczeń w miejscach publicznych lub w inny sposób miejscowo przyjęty, a także przez ogłoszenie w lokalnej prasie.

3. W rozporządzeniu wojewody lub pełnomocnika, zarządzeniu lub decyzji należy podać: 1) podstawę prawną; 2) określenie zakresu i rodzaju ograniczeń; 3) określenie obowiązanych podmiotów; 4) miejsce, dzień i godzinę osobistego stawiennictwa lub realizacji innych ograniczeń; 5) czas trwania ograniczeń; 6) pouczenie o odpowiedzialności karnej lub innych skutkach prawnych naruszenia rozporządzenia, zarządzenia lub decyzji.

4. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że: 1) podlegają one natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia; 2) mogą one być w nagłych wypadkach wydawane ustnie, a następnie niezwłocznie potwierdzane na piśmie; 3) odwołanie od nich wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia lub potwierdzenia na piśmie decyzji wydanej ustnie; 4) wniesione odwołania podlegają przekazaniu organowi odwoławczemu w terminie 3 dni, a rozpatrzeniu - w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu odwołania; 5) organem wyższego stopnia w sprawach decyzji wydanych przez starostę i wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jest wojewoda.

5. Wojewoda może uchylić w całości lub w części zarządzenie lub decyzję wójta (burmistrza, prezydenta miasta), starosty albo pełnomocników, o których mowa w art. 9 ust. 5 i art. 10 ust. 5.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może uchylić w całości lub w części rozporządzenie lub decyzję wojewody albo pełnomocnika, o którym mowa w art. 11 ust. 4.

Art. 24. 1. W celu usprawnienia przemieszczania się środków transportowych niezbędnych dla prowadzenia działań ratowniczych mogą być wprowadzone ograniczenia w transporcie drogowym, kolejowym i lotniczym oraz w ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym.

2. Minister właściwy do spraw transportu w zakresie transportu drogowego, kolejowego i lotniczego, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w zakresie ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, a minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w zakresie ruchu na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić ograniczenia, o których mowa w ust. 1, oraz określić zakres tych ograniczeń z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków pozwalających

na sprawne zapobieganie lub zwalczanie skutków klęski żywiołowej przy jednoczesnym zminimalizowaniu uciążliwości wynikłych dla innych użytkowników z wprowadzonych ograniczeń. Art. 25. 1. Dla zapewnienia łączności na potrzeby działań ratowniczych mogą być wprowadzone ograniczenia w wykonywaniu pocztowych usług o charakterze powszechnym lub usług kurierskich. 2. Ograniczenia w pracy urzędzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych oraz w wykonywaniu usług telekomunikacyjnych określają odrębne przepisy. 3. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić ograniczenia, o których mowa w ust. 1, oraz określić zakres tych ograniczeń z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków pozwalających na sprawne zapobieganie lub zwalczanie skutków klęski żywiołowej przy jednoczesnym zminimalizowaniu uciążliwości wynikłych dla osób i podmiotów korzystających z pocztowych usług o charakterze powszechnym lub usług kurierskich. Art. 26. Redaktorzy naczelni dzienników oraz nadawcy programów radiowych i telewizyjnych są obowiązani, na żądanie ministra, o którym mowa w art. 8 pkt 4, wojewodów, starostów, wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) albo pełnomocników do nieodpłatnego, niezwłocznego publikowania lub zamieszczania komunikatów tych organów związanych z działaniami w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia.”.

25. Analiza porównawcza tych przepisów U.s.k.ż. oraz zmian wprowadzonych Ustawą z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w Ustawie o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (dalej: „**U.z.z.z.**”), w szczególności nowowprowadzonego art. 46a U.z.z.z. i art. 46b U.z.z.z., prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż zmiany te stanowią *de facto* zdublowanie przepisów U.s.k.ż.
26. Tym samym należy uznać, że działający wspólnie i w porozumieniu wyżej wymienieni członkowie Rady Ministrów, z inicjatywy której uchwalono Ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, przekroczyli swoje uprawnienia, bowiem, korzystając ze służącej Radzie Ministrów inicjatywy ustawodawczej, doprowadzili do zdublowania form działania Rady Ministrów celem niestosowania przepisów Konstytucji i U.s.k.ż.
27. Przechodząc z kolei do kwestii niedopełnienia obowiązków przez wyżej wymienionych członków Rady Ministrów, należy podnieść, co następuje.
28. Zgodnie z art. 232 Konstytucji RP: *„W celu zapobieżenia skutkom katastrof naturalnych lub awarii technicznych noszących znamiona klęski żywiołowej oraz w celu ich usunięcia Rada Ministrów może wprowadzić na czas oznaczony, nie dłuższy niż 30 dni, stan klęski żywiołowej na części albo na całym terytorium państwa. Przedłużenie tego stanu może nastąpić za zgodą Sejmu.”.*
29. Zgodnie z art. 2 U.s.k.ż.: *„Stan klęski żywiołowej może być wprowadzony dla zapobieżenia skutkom katastrof naturalnych lub awarii technicznych noszących znamiona klęski żywiołowej oraz w celu ich usunięcia.”.*
30. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 U.s.k.ż.: *„1. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) klęsce żywiołowej - rozumie się przez to katastrofę naturalną lub awarię techniczną, których skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie podjęte tylko przy*

zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem; 2) katastrofie naturalnej - rozumie się przez to zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu;”.

31. Zważywszy na treść zmian wprowadzonych w U.z.z.z. z inicjatywy Rady Ministrów należy uznać, że jej członkowie byli i są przekonani o tym, iż panująca pandemia COVID-19 wymaga podjęcia nadzwyczajnych działań, które byłyby możliwe na mocy rozporządzenia wydanego na podstawie U.s.k.ż. Tym samym należy uznać, iż zaniechanie przez wyżej wspomnianych członków Rady Ministrów stanowi niedopełnienie ciążącego na nich obowiązku w rozumieniu art. 231 K.k.
32. Opisane powyżej przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązku nastąpiło ze szkodą dla interesu publicznego i prywatnego. Interesem publicznym jest bezsprzecznie praworządność i demokratyczny ustrój Rzeczypospolitej. Interes prywatny wyraża się w prawie obywateli Rzeczypospolitej do wyboru Prezydenta RP.
33. Zgodnie z art. 115 § 4 K.k.: „**Korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego.**”. W doktrynie wskazuje się, że: „**Korzyść osobista to korzyść, która służy zaspokojeniu innych od majątkowych potrzeb (np. przyznanie medalu, tytułu honorowego, prestiżowej nagrody, uzyskanie statusu elitarnego stowarzyszenia, anulowanie nałożonych kar lub innych sankcji, wystawienie rekomendacji lub referencji).** Dotyczy to również sytuacji, w której aspekt majątkowy uzyskanej korzyści ma zdecydowanie charakter poboczny, a zasadniczym aspektem korzyści jest zwiększenie prestiżu określonej osoby czy też zaspokojenie innych jej oczekiwań niematerialnych, czego przykładem mogą być awans zawodowy, nieodpłatne usługi seksualne, bilet na imprezę sportową lub kulturalną (słusznie A. Marek, *Kodeks...*, 2010, s. 312).”⁴ oraz „**Korzyść osobista może, podobnie jak korzyść majątkowa, przybrać w konkretnym wypadku najrozmaitsze formy, np. pomocy w uzyskaniu prestiżowej funkcji w organizacji społecznej, protekcji, ułatwienia nawiązania znajomości z osobą, na której względach danej osobie zależy, odznaczenia, tytułu honorowego, dodatkowego urlopu, ograniczenia zakresu obowiązków.**”⁵
34. Działanie wyżej wspomnianych członków Rady Ministrów było obliczone na zapewnienie korzyści osobistej Andrzejowi Sebastianowi Dudzie lub Elżbiecie Witek. W odniesieniu do Andrzeja Sebastiana Dudy korzyść ta wyrażała się w zapewnieniu mu możliwości nieskrępowanego prowadzenia kampanii wyborczej w sytuacji, gdy pozostali kandydaci – w związku z wprowadzonymi ograniczeniami – są tej możliwości pozbawieni. W odniesieniu do Elżbiety Witek korzyść ta wyraża się w tym, iż po upływie kadencji Andrzeja Sebastiana Dudy będzie ona wykonywać obowiązki Prezydenta Rzeczypospolitej.
35. Z tych wszystkich przyczyn niniejsze zawiadomienie jest konieczne i celowe.

⁴ Konarska-Wrzošek Violetta (red.), *Kodeks karny. Komentarz*, wyd. II, Wolters Kluwer Polska 2018 r., el.

⁵ Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), *Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Część II. Komentarz do art. 53-116*, wyd. V, Wolters Kluwer 2016 r., el.